

تجربه‌ای در آموزش پیش‌دانشگاهی برق و کامپیوتر

شهاب جوانمردی، فربد رزازی، مهدی پرویزی، فرزاد علیا
دیبرستان علامه حلى تهران

چکیده:

در این مقاله شیوه‌ای برای «آموزش پیش‌دانشگاهی برق و کامپیوتر» با هدف ایجاد انگیزه و علاقه و آشنایی واقعی با این علوم ارائه شده و نتایج تجربی آن مورد بررسی قرار گرفته است. و نشان داده شده است که در بسیاری از موارد، آموزش علوم دانشگاهی در محیط دیبرستانی نه تنها امکان‌پذیر است بلکه بسیاری از مفاهیم مطرح شده در این رشته‌ها، ابزار مناسبی برای پرورش خلاقیت و آموزش روشهای پژوهشی به دانش‌آموز است.

کلیدواژه‌ها: آموزش پیش‌دانشگاهی، آموزش شیوه‌های پژوهش، خلاقیت، روش علمی حل مسئله.

مقدمه

بررسی شیوه‌های مختلف آموزش علوم، موضوعی نیست که بحث و تفحص در باره آنها به اتمام رسیده باشد و بتوان صرفاً با یک الگو برداری، الگوی مناسبی برای آموزش یافت و علیرغم اینکه نظام آموزش علوم - و قاعده‌تاً برق و کامپیوتر که در اینجا مد نظر ما می‌باشند - در دانشگاههای کشور هنوز به پایه مناسبی از اعتبار و ثبات دست نیافته است اما موضوع آموزش

پیش‌دانشگاهی علوم برق و کامپیوتر حداقل بعنوان بیان یک تجربه، با توجه به اهمیت آن که در ادامه تشریح خواهد شد، مفید خواهد بود.

مجریان طرح دو انگیزه مهم را در شروع این تجربه مد نظر داشتند:

- ۱- کاربری آموزش برق و کامپیوتر در پرورش خلاقیت و استعداد دانش آموزان
 - ۲- مشاهده آشفته بازار آموزش غلط این علوم توسط آموزشگاهها و مراکز مدعی و مختلف که نمود آن با اندک دقی در جامعه امروز هویداست و تلاش جهت ارائه صحیح این علوم به دانش آموز دیرستانی.
- با شروع این تجربه هم انگیزه‌های فوق الذکر در ذهن گروه مجری پرزنگ تر گردیدند و هم کارکردها و اهداف دیگری نیز برای کار متصور گردید که در ادامه بدان خواهیم پرداخت.

حضور دانش آموزان دیرستان علامه حلی تهران در دو مین کنفرانس دانشجویی مهندسی برق ایران - دانشگاه صنعتی امیرکبیر

تلاش‌های هشت ماهه جمع‌کثیری از دانشجویان برق و کامپیوتر - عمدتاً دانشجویان دانشگاه امیرکبیر بودند - بالاخره همزمان با میلاد مسعود حضرت ولی عصر (عج) به ثمر نشست و کنفرانس سه روزه دانشجویی برق کشور در روز سوم آذرماه ۷۸ آغاز شد. برای برپایی این کنفرانس که بیش از ۳۲۰۰ دانشجو، استاد و میهمان ویژه در آن شرکت کردند، بیش از سیصد نفر دانشجو در بازه‌های زمانی یک الی هشت ماهه، تلاش کرده بودند و کمیته‌های مختلف مرکزی، برگزاری علمی، تدارکات، ارتباط با صنعت، مالی و روابط عمومی و برگزاری را تشکیل داده بودند.

۶۴۸ چکیده مقاله به کنفرانس رسید - که بارشد ۴۰٪ نسبت به کنفرانس قبل در دانشگاه شریف مواجه شده بود - مبنای انتخاب ۱۳۰ مقاله برای نشستهای دانشجویی و ۳۳ مقاله برای ارائه پوستری شدند.

همچنین کمیته علمی کنفرانس با دعوت از ۱۵ استاد بر جسته کشور برای ایجاد سخنرانی در موضوعات مختلف علمی و گرایش‌های گوناگون رشته‌های برق و کامپیوتر و برگزاری دو میزگرد در زمینه‌های ادامه تحصیل و ارتباط با صنعت با حضور اساتید و صاحب نظران، سعی نمود برنامه

کاری کنفرانس را پریارتر نماید.

مراسم افتتاحیه کنفرانس با حضور معاونین وزرای آموزش عالی، نیرو و مخابرات و رئیسی دانشگاه و دانشکده برق برگزار گردید و در مراسم اختتامیه نیز حضور و صحبت‌های دکتر عارف، وزیر پست و تلگراف و تلفن دلگرم کننده برگزار کنندگان کنفرانس بود.

در این بین دیبرستان «علامه حلی تهران» نیز بعنوان تنها دیبرستان شرکت کننده در کنفرانس حضور چشمگیری در برنامه‌های این همایش بزرگ داشت.

ارائه ۹ چکیده مقاله به کنفرانس از سوی دانش آموزان این دیبرستان، پذیرفته شدن هشت چکیده و در نهایت قبول هفت مقاله (۵ مقاله جهت ارائه شفاهی و ۲ مقاله برای ارائه پوستری) از چکیده‌های پذیرفته شده نشان از موقفيت این مرکز در این برنامه بشمار می‌رود.

مقالات‌های ارائه شده در کنفرانس بشرح زیر می‌باشند:

۱- طراحی و ساخت Eprom Programmer، کار آقایان محمد نژاد صداقت، کاوه قربانی الیزه. (سرپرست: مهندس سعید سرکاراتی فارغ التحصیل دوره اول)

۲- اسیلوسکوپ کامپیوتري، کار آقایان محسن یوسف‌پور و علی آزادی. (سرپرست: مهندس مهدی پرویزی)

۳- جایابی بهینه بلوکهای مداری به روش Simulated Annealing، کار آقای سیداحسان محمودی. (سرپرست: مهندس شهاب جوانمردی فارغ التحصیل دوره سوم)

۴- یک الگوریتم جدید برای نازک‌سازی ارقام، کار آقایان محمد سیاحتگر و محمد افسار.

۵- یک الگوریتم بهبود یافته برای فشرده سازی تصاویر متحرک، کار آقایان علی غفاری سعادت، علی پاشا صدری و حسین احمدی.

۶- طراحی و ساخت حافظه اسیلوسکوپ، کار آقایان امیرحسین توانایی و محمدرضا صابری. ارائه پوستری (سرپرست: مهندس علی عشوری فارغ التحصیل دوره چهارم)

۷- تشخیص تردگی چرخ قطار بوسیله پردازش صوت، کار آقایان حسام عربزاده، محمد‌هادی فروغمند اعرابی، سامان امیرپور امرائی و محمد طوسی اردکانی. ارائه پوستری (سرپرست: مهندس فربد رزازی فارغ التحصیل دوره اول)

همچنین دانش آموزان مرکز «علامه حلی تهران» در چهار مسابقه از مسابقه‌های شش‌گانه

علمی گروه علمی کنفرانس شرکت نمودند که پروژه «بضم شمار» کار آقای حسین کورکچی مقام اول مسابقه ساخت و طراحی بضم شمار را کسب نمود و سه پروژه دیگر با عنوانی:

کاری از سهراب حیدرزاده Spectrom Analyser -۱

کاری از سالار مساجدی ۲- مبدل D/A سریع

کاری از حمید حجت ۳- قفل سخت افزاری

مورد تقدیر و تشویق داوران کمیته علمی کنفرانس قرار گرفتند.

حضور «دبیرستان علامه حلی» با غرفه همیشه پر جنب و جوشش در نمایشگاه کنفرانس بسیار چشمگیر می‌نمود. شاید کمتر لحظه‌ای غرفه مرکز خالی از بازدیدکنندگان مختلف اعم از دانشجو و استاد بود. غرفه‌ای که در مجاورت غرفه نمایشگاه امیرکبیر -که بزرگترین غرفه نمایشگاه بود- هیچگاه خالی از رونق و مراجعه نبود. حضور وزیر پست و تلگراف و تلفن، رئیس دانشکده برق دانشگاه امیرکبیر، رئیس مرکز تحقیقات مخابرات ایران، مسئولان شرکت توانی و دهها شخصیت دیگر علمی نشان دهنده کیفیت کارهای عرضه شد در این غرفه می‌باشد. اساتیدی چون دکتر شیخزاده و دکتر نوابی با حضور در غرفه به تشویق دانش آموزان مرکز پرداختند.

در بین ارائه‌های مقالات کنفرانس دو مقاله مرتبط دیگر با مرکز علامه حلی نیز بچشم می‌خورد، اول مقاله‌ای که مهندس پرویزی مسئول گروه برق و الکترونیک مرکز درباره «طراحی و ساخت کارت صوتی» ارائه شد و مقاله دوم مقاله‌ای بود که در زمینه آموزش پیش دانشگاهی (دبیرستان) برق و کامپیوتر به شرح و بسط تجربه گروههای برق و کامپیوتر معاونت پژوهشی دبیرستان علامه حلی تهران پرداخته بود که کاری بود از آقایان مهندس فریدرزا زی (مسئول گروه کامپیوتر مرکز) مهندس شهاب جوانمردی (معاونت پژوهشی مرکز)، مهندس مهدی پرویزی (مسئول گروه برق و الکترونیک مرکز) و مهندس فرزاد علیا (مربی گروه برق و الکترونیک مرکز) که مهندس جوانمردی در نشست آموزش برق به ارائه آن پرداخت.

حضور پنجاه و پنج نفر از دانش آموزان دبیرستان نیز جهت استفاده از برنامه‌های کنفرانس عده زیادی از شرکت کنندگان را متعجب ساخت زیرا این جمع تقریباً از تعداد ثبت‌نامی بیش از چهل مرکز علمی و دانشگاهی شرکت کننده بیشتر بود و فقط دانشگاههای رده اول کشور تعداد ثبت‌نامی بیشتری را داشتند.

بد نیست بدانید که ...

- ... دبیر دومین کنفرانس، آقای مهندس ساجدی، از فارغ التحصیلان سال ۶۹ دبیرستان علامه حلی می‌باشد.

- ... به علاوه آقای مهندس ساجدی حضور فارغ التحصیلان سمپاد در جای جای کنفرانس دیده می‌شد بطوریکه می‌توان گفت بار علمی کنفرانس بر دوش سمپاد بوده است.
آقای مهندس فریپور مدیر عامل مؤسسه عترت در یکی از جلسات میزگرد کنفرانس پاسخگوی سوالات دانشجویان پیرامون ارتباط صنعت و دانشگاه بودند.

- آقای مهندس جعفری، مدیریت مرکز، در روز جمعه بطور سرزده به کنفرانس آمدند و ضمن شرکت در دو سخنرانی دانش آموزی، از غرفه مرکز در نمایشگاه هم بازدید کردند. لازم به ذکر است که کارت روی سینه ایشان متعلق به یکی از دانش آموزان بود!

- غرفه دبیرستان علامه حلی از آنجا بیشتر اعجاب انگیز بود که در بین غرفه دانشگاههای بزرگ کشور و صنایع مؤسسه ایشان چون «مؤسسه عترت»، «صایران»، «شرکت فولمن» و ... جلوه می‌نمود.

- سخنرانی‌های دانش آموزان مرکز که همگی با تسلط اجرا شد با استقبال عمومی و خیل جمعیت نشسته و ایستاده مواجه بود و در ارزیابی مستمعین بین ده سخنرانی برتر قرار گرفت. ما در اینجا ابتدا شرایط و محیط اجرای طرح را بررسی می‌کنیم، سپس به بررسی اهداف طرح مورد نظر می‌پردازیم و در بخش بعدی به جزئیات اجرائی پرداخته می‌شود. بخش پنجم به دستاوردهای این طرح آموزشی می‌پردازد و در نهایت نتایج این شیوه جمع‌بندی می‌شود.

شرایط اجرای طرح

قبل از بیان هر تجربه و آزمایشی، ارائه شرایط و محیط آزمون از لوازم بحث است. تجربه‌ای که توسط جمعی از دانشجویان و فارغ التحصیلان رده‌های مختلف دانشگاهی در شاخه‌های برق و کامپیوتر به انجام رسیده است، آموزش این علوم-عمدتاً با بیانی نو-به دانش آموزان دبیرستان «علامه حلی» تهران بوده است.

بخشی از این آموزش در قالب‌های شبه کلاسیک و در ساعت‌های رسمی و درسی دانش آموزان انجام شده است، ولی عمده‌تر این آموزش در ساعت‌های فوق برنامه دانش آموزان-که ساعت پژوهشی نامیده می‌شود و در قالب‌های نسبتاً جدید، متناسب با سن و فهم دانش آموز دبیرستانی و به شکل

پروژه‌های هدفدار در سه سطح آموزشی، پژوهشی و ابر پژوهه، عرضه گردیده است. هر چند که این تجربه در محیطی صورت گرفته است که دانش آموزان از بهره هوشی بالایی برخوردارند و از جهاتی برای انجام این تجربه مهیا تر بوده اند اما توجه به دو نکته می تواند در تعیین پذیری این تجربه مؤثر واقع شود:

- ۱- آنچه در حال حاضر بعنوان علوم برق و کامپیوتر در مدرسه مورد توجه واقع شده است، در سطح نسبتاً بالایی قرار دارد و به اظهار شاهدان بیرونی این تجربه، بعضی اکارها و طرحهای منتج این تجربه در سطح طرحهای دوره کارشناسی و گاه بالاتر قرار داشته اند. هر چند که لزوماً پایه علمی کارشناسی را بعنوان پشتونه نداشته اند و این نشان می دهد که می توان رقیق شده این تجربه را نیز بعنوان آموزش پیش دانشگاهی برق و کامپیوتر تلقی نمود و آنچه که در سالیان ابتدایی این تجربه پیاده سازی شده است می تواند بعنوان الگو مورد بررسی و نقد قرار گیرد.
- ۲- گروه مجری این تجربه بارها این کار را با نتایجی قابل قبول برای گروههای مختلف تهرانی و شهرستانی به شیوه های کوتاه مدت و میان مدت انجام داده است و علیرغم اینکه این جمعیتها از متوسط بهره هوشی متفاوتی برخوردار بوده اند، به صحت نسبی این شیوه رأی اعتماد داده اند، که این امر نشانگر امکان کارکرد این تجربه، البته بالحافظ کردن شرایط هر مجموعه، در مدارس دیگر می باشد.

اهداف طرح

طرحی که در طی یک دوره پنج ساله به شیوه گستته و در یک دوره سه ساله با تمرکز بیشتری پیاده سازی شده است مشتمل بر اهداف متعددی است که اهم آنها عبارتند از :

- ۱- پرورش خلاقیت از آنجا که در نظام آموزش تیز هوش، پرورش خلاقیت دانش آموزان از اهمیت زیادی برخوردار است بالطبع در این طرح نیز این مسئله از ارکان طرح بوده است. در این تجربه سعی شد که کمتر به آموزش مستقیم مسائل پرداخته شود و با دانش آموز بنحوی ارتباط برقرار گردد که در حل مسائل و ارائه ایده های نو از عنصر «خلاقیت» بهره ببرد. بطور مثال در یک مسئله هوش مصنوعی می توان الگوریتم را در اختیار برنامه نویس قرار داد و کد را از او تحويل گرفت (پرورش برنامه نویس معتبر) ولی با ارائه راهنمایی های جزئی اما

کلیدی و بررسی مشکلات راه حل‌های پیشنهادی، می‌توان دانش‌آموز را به سمت یک راه خلاقانه رهنمون شد.

اتفاقاً در این مسیر بارها مشاهده گردید، روشهایی که در آموزش کلاسیک تدریس می‌شوند، توسط دانش‌آموز مجدد کشف شدند.

۲- بررسی یک روند آموزشی با عنوان «نوعی دیگر»

مدتها تحصیلات دانشگاهی جمع معلمین طرح، ایشان را به این نتیجه رسانده بود که گاهی اوقات بیان جدیدی از یک مسئله که می‌تواند ناشی از تلفیق مسئله اصلی با یک مسئله دیگر باشد و یا نگرش و مدلسازی جدیدی را بعنوان پشتونه خود داشته باشد، می‌تواند دانشجو را به آن مطلب متمایل کند و سوق دهد.

این تجربه آموختن، که بعضاً و البته بندرت- برای این مجموعه مجری اتفاق افتاده بود ایشان را بر آن داشت که سعی کنند موضوعات گوناگونی در علوم برق و کامپیوتر را با این شیوه تدریس کنند و این روش را ارزیابی نمایند.

آموزش مدارات منطقی و دیجیتال بصورت کار با جعبه‌های سیاه و انگیزش بعدی حس کنجکاوی دانش‌آموز برای آشنایی با مدارات داخلی آن در سطح گیت، برخورد گام به گام و بعبارتی آزمون و خطا در ارائه راه حل یک مسئله بهینه سازی، ارائه دیدگاه کاربردی‌تر در استفاده از درگاههای کامپیوتر و سپس معرفی مباحث مربوط به معماری کامپیوتر، ریز پردازنده و زبان اسمنلی به دانش‌آموز و دهها مثال و مطلب دیگر شواهدی از این دسته محسوب می‌شوند.

۳- ایجاد آشنایی و علاقه نسبت به رشته‌های دانشگاهی در گرایشهای برق و کامپیوتر روند نامطمئن تعیین رشته دانشگاهی مبتنی بر رتبه کسب شده توسط داوطلب، مجموعه را بر آن داشت تا در ضمن کار علمی، به نحو واقعی، معرفی این رشته‌ها و گرایشها را انجام دهند. مطمئناً دانش‌آموزی که مدارکنترل یک ربات برنامه پذیر را طراحی می‌کند، بیش از خیلی از همقطارانش نسبت به علم کنترل آگاهی می‌یابد چون حداقل شعبده این رشته را مسکرده است و علاقه‌اش به نحو مؤثری دو چندان شده است ضمن اینکه این کار تصویرگر آینده حرفه‌ای ایشان نیز می‌باشد.

۴- بکارگیری پتانسیل موجود و راهبری و هدایت آنها در زمینه‌های مورد نیاز

هر چند که معمولاً در مجموعه‌های صنعتی و نیمه صنعتی نمی‌توان جایگاهی برای افرادی از سخن دانش آموز با میزان تعهد کاری اندک در نظر گرفت اما ذهن پویای دانش آموزان و فراغت آنها از دغدغه‌های فکری گوناگون، ایشان را به عناصری تبدیل می‌کند که می‌توانند بازوی تحقیقاتی و نمونه‌سازی آزمایشگاهی سیستم شوند.

این دیدگاه سبب گردیده تا استفاده از این پتانسیل چه در مجموعه «علامه حلی» و چه در مجموعه‌های تحقیقاتی مرتبط - در دستور کار مسئلان قرار گیرد. ضمن اینکه این روش بازدارنده هرز روی استعدادهای موجود نیز می‌باشد.

کسب موقعيتهای متعدد از نتیجه این همکاریها را با ارگانهایی چون « مؤسسه تحقیقاتی - پژوهشی عترت» و یا مرکز «تحقیقات راه آهن» می‌توان شمه‌ای از عواید این راه کار دانست.

۵- آشنایی دانش آموزان با مقدمات و ابزار پژوهش

یکی از نقاط ضعف دانشجویان امروز، بیگانه بودن ایشان با تحقیق و پژوهش، لوازم و ابزارهای آن و به عبارت بهتر، مردن روح پژوهش در ایشان است.

علیرغم اینکه کمبود امکانات نرم افزاری و سخت افزاری تحقیق بهانه اصلی دانشجویان است و با توجه به اینکه ادعا می‌شود منابع تحقیق مورد نیاز یا در دسترس نیستند و یا قدیمی و از رده خارجند ولی مشاهده می‌شود که امکانات موجود نیز از حداقل بهره‌وری مناسب، بی بهره‌اند.

حالی بودن آزمایشگاهها و مرکز تحقیقاتی از دانشجو و محقق، شاهدی بر این مدعاست. این امر در حالی اتفاق می‌افتد که بسیار از نرم افزارها را می‌توان با یک کامپیوتر شخصی پیاده‌سازی کرد و در خیلی از موارد شیوه سازیها، طراحیها و ایده‌های نو نیاز به امکانات خارق العاده‌ای ندارند اما با این همه، نوع روابط استاد و دانشجو، شیوه تدریس، مدیریت و بسیاری از عوامل دیگر - که در اینجا مجالی برای بررسی آنها نیست - پژوهشها را بی نتیجه می‌کند.

در این طرح سعی بر آن بوده است که دانش آموز فارغ از اینگونه دغدغه‌های ذهنی و بدون پیش فرضها، شیوه‌های جمع آوری اطلاعات، استفاده از ابزارهای موجود، جایگزینی نوافع و

کمبودها با روش‌های ابداعی و خلاقانه و دهها مورد دیگر را بیاموزد و مسیر تکمیل یک کار را مشاهده نماید. در این مسیر ضمن چشیدن لذت یک کار سخت و نتیجه‌گرفتن از آن، مواردی چون کار با منابع علمی و ابزارها را بشناسد و بتواند به شیوه‌های مختلف در جستجو و استفاده از منابع و مأخذ کار آزموده گردد.

۶- آموزش مدیریت و انجام کار جمعی در یک فرآیند علمی
ضعف مدیریت و بحران بازده و یا به عبارتی فقدان وجود کارهای جمعی در مملکت، مجموعه را بر این داشت تا ضمن طراحی پروژه‌ها و کارهای مختلف، دانش‌آموzan را با مدیریت یک کار علمی از جهات گوناگون آشنا کنند.

آنچه که بخصوص در پروژه‌های طولانی مدت و یا در زمان نمایشگاههای دستاوردهای دانش‌آموزی مرکز مشاهده شده است، چنین است که بعلت شیوه بکارگیری دانش‌آموzan در این کارها، دانش‌آموز با مدیریت مالی، منابع، بحران، زمان و ... به طور عینی و ملموس آشنا می‌شود.

در این روند، دانش‌آموز می‌بایست شیوه‌های تقسیم کار، فازبندی و چگونگی ارائه کار را آموزش بینند طراحی یک نرم افزار و توانایی فازبندی، اجرا و یا آشنایی با فازهای گوناگون طراحی، شبیه سازی، پیاده سازی بلوکی و پیاده سازی و تست نهایی یک مدار سخت افزاری از جمله مواردیست که یک دانش‌آموده این دوره باید بتواند از عهده آنها برآید.

در تمام این کارها سعی بر این است که پس از آموزشها و پروژه‌های مقدماتی، دانش‌آموzan به نوعی درگیر کارهای گروهی شوند که این کار می‌تواند یک کار درون‌گروهی باشد و می‌تواند یک پروژه میان رشته‌ای باشد. «پیاده سازی یک سیمولاتور هوایپما» با همکاری گروههای برق و مکانیک، اجرای پروژه‌های متعدد رباتیک، ساخت لوازم اندازه‌گیری دقیق فیزیکی و دهها طرح مشابه را می‌توان کارهایی از این سخن جهت پرورش روح کار جمعی عنوان نمود.

۷- آشنایی دانش‌آموز با روش علمی حل مسأله و ایجاد دیدگاه مهندسی در مواجهه با مسائل
به منظور تکمیل اهداف فوق الذکر لازم بود که خروجی این سیستم مشخصات دیگری نیز دارا باشد. داشتن شم مهندسی در تخمین، جسارت برخورد با مسأله، ریسک در حل برخی

مسائل، حل مسأله از راههای بدیع و دور از ذهن و بکارگیری تمامی امکانات موجود برای حل یک مسأله، می‌بایست توسط آموزش‌های غیر مستقیم در فکر دانش‌آموز تبیین گردد.

اهمیت مستندات و آموزش شیوه‌گزارش نویسی و ثبت کارها عنوان یکی دیگر از ارکان مهندسی، در این آموزشها مورد توجه واقع شده است.

در این دوره سعی بر این بوده که دانش‌آموز قابلیت برخورد با خطاهای نرم‌افزارها و سخت افزارهای خودش را داشته باشد و به شیوه‌ای سیستماتیک در عیب یابی و رفع عیب کار خویش بکوشد.

اجرای طرح

بررسی روند اجرای طرح را می‌توان در دو فاز مختلف انجام داد:

(الف) دوره پنج ساله نخست: که ساختار پژوهش در «دبیرستان علامه حلى» گامهای نخست تکمیل را می‌بیمود. در این دوره آنچه که بیشتر مد نظر بوده است پدید آوردن فضا و شرایطی بوده است که اولاً دانش‌آموزان علاقه‌مند بتوانند در آن ایده‌ها و طرحهای خود را در زمینه‌های مختلف اجرا و تجربه نمایند ثانیاً با ترویج و بها دادن به این‌گونه کارها، دانش‌آموزان دیگر نیز به انجام امور پژوهشی علاقه‌مند شوند.

در این دوره، آموزش پژوهش بیشتر به نحو اختصاصی و گروهی انجام می‌شده است و طرح آموزش عمومی پژوهش تدوین نشده بود و بالطبع این امر نهادینه نشده بود.

(ب) دوره سه ساله اخیر: با توجه به اینکه نگارندهای از مجریان این دوره بوده‌اند، تأکیدات این مقاله نیز بیشتر معطوف به تجارب این دوره می‌باشد.

در این دوره گروههای نرم‌افزار و برق عنوان دو گروه از گروههای هفت‌گانه پژوهشی مرکز در راستای سیاستهای کلان گروه پژوهشی مرکز مشغول به فعالیت بوده‌اند که قالب فعالیتهای آنها به شرح ذیل می‌باشد:

□ گروه کامپیوتر

گروه کامپیوتر، پایه رشد و توسعه علوم کامپیوتر در مرکز را، در آموزش عمومی کامپیوتر بنا نهاده است. در این بخش، دانش‌آموزان سالهای اول و دوم دبیرستان ضمن گذراندن دروس

برنامه نویسی به زبان پاسکال (۱ و ۲) با مفاهیم اصلی برنامه نویسی آشنا می‌شوند ضمن اینکه در این دوره تأکید بر الگوریتم سازی و روش‌های حل مسئله است و زبان برنامه نویسی از اصالت چندانی بخوردار نیست.

اختلاف سطح معلومات دانش آموزان سبب شده است که این آموزش در هر سال، در سه سطح «مبتدی»، «پیشرفته» و «پروژه» انجام گیرد.

در سطح مبتدی و پیشرفته، دانش آموزان در قالب کلاس درس آموزش می‌بینند که این قالب در سال دوم بیش از سال اول مبتنی بر پروژه‌های کوچک و آموزش مفاهیم از طریق برنامه‌های موضوعی است. اما دانش آموزان پروژه‌ای، با توجه به نوع معلومات و علاقه برنامه نویسی تحت نظر یک استاد پروژه، یک پروژه نرم افزاری در زمینه‌های هوش مصنوعی، برنامه سازی کاربردی، برنامه نویسی سیستم، برنامه نویسی گرافیکی و بازی سازی، برنامه نویسی شبکه و موضوعات مورد علاقه دیگر اختیار می‌کنند و سعی بر این است که این پروژه صرفاً توسط اساتید راهبری شوند و سرنخ‌های حل مسئله به ایشان ارائه گردد.

اما جدا از امر آموزش عمومی، هر دانش آموز علاقه‌مند با هر سطح سواد کامپیوتری، می‌تواند پروژه دلخواه و یا تعریف شده از طرف گروه کامپیوتر را اختیار کند و تحت نظر یک مسئول پروژه آن را انجام دهد. همچنین «دانش آموزی کامپیوتر» مرکز نیز که به ساماندهی کارهای دانش آموزی - از قبیل مدیریت شبکه، BBS و ... می‌پردازد بعنوان بازوی گروه کامپیوتر، برای بسیاری از پروژه‌های دانش آموزی، مشاور پروژه دانش آموزی معرفی می‌کند. همچنین گروه کامپیوتر در راستای اعتقاد به پرورش چند بعدی دانش آموزان با کمک سایر گروههای پژوهشی از جمله فیزیک، شیمی، زیست شناسی و ... به طراحی و معرفی پروژه‌های نرم افزاری مشترک در زمینه‌های شبیه‌سازی، بانک اطلاعاتی، طراحی آزمایش و ... می‌پردازد. در حال حاضر شاید بتوان به نوعی گروه کامپیوتر مرکز را فعال‌ترین و پرافتخارترین گروه پژوهشی مرکز نامید. برگزاری دوره‌های فوق برنامه متعددی چون برنامه نویسی تحت ویندوز و Visual Programming، شبکه‌های کامپیوتری، روش‌های حل مسئله، برنامه نویسی سیستم و ...

از دیگر برنامه‌های گروه جهت تحقق اهداف فوق الذکر است.

□ گروه برق و سخت افزار

در این گروه نیز به منظور رسیدن به اهداف نامبرده شیوه‌های متعددی جهت ارائه کار به دانش آموزان با سطوح مختلف علمی اتخاذ گردیده است.

در این گروه دانش آموزان مبتدی پس از گذراندن دوره‌های مقدماتی الکترونیک آنالوگ و دیجیتال که بصورت تئوری علمی برگزار می‌شود یک پروژه سطح یک و بعبارتی پروژه آموزشی اختیار می‌کنند تا آموزش‌های گامهای مختلف انجام یک پروژه را در عمل تجربه کنند و شیرینی کار عملی را نیز بچشند.

در گام بعدی دانش آموز قادر خواهد بود یک پروژه پژوهشی را انجام دهد. پروژه پژوهشی به پروژه‌ای اطلاق می‌شود که برای اجرای آن، دانش آموز صرفاً به استاد راهنمایی نبوده و می‌باشد از منابع مختلف برای انجام بهره‌گیرد و مفاهیم متعدد و بیشتری نسبت به پروژه‌های آموزشی را در خود دارد. در یک پروژه پژوهشی دانش آموز با اصول و مفاهیم طراحی و تحلیل ابزارها و نرم افزارهای مورد نیاز همچون Pspice, Electronic work bench, ORCAD , Logic work ... آشنا می‌شود و نکات مختلف طراحی مهندسی را در طول کار تجربه می‌کند. پس از طراحی و شیوه سازی اولیه وارد فاز نمونه سازی و تست‌های جزئی می‌شود و با گذراندن این بخش و آماده سازی مدار چاپی طرح خود، وارد فاز نهایی پیاده سازی و آزمون انتها می‌گردد.

در تمامی این مراحل سعی بر این است که آموزش کار با نرم افزارها، Data Books، تست قطعات، آشنایی با مراکز فروش قطعات مختلف و ... در حین کار صورت پذیرد. بنابر این تجربه علمی و جسارت انجام این تجربه از اهمیت و افری برخوردار است. برگزاری دوره‌های آموزشی مکمل از جمله «آشنایی با میکروکنترلرها»، «ساخت مدارات واسطه کامپیوتری شخصی» و ... و فراهم ساختن بازدیدهای علمی و نیز تعریف پروژه‌های مشترک با سایر گروههای پژوهشی و ابر پروژه‌ها از دیگر ابزارهای گروه برای تحقیق این اهداف می‌باشد.

دستاوردهای طرح

دستاوردهای طرح بعضاً نمود عینی دارند ولی عمدۀ آنها تأثیراتی است که در عملکرد، اخلاق علمی و رویه عملی دانش‌آموزان ایجاد شده است. آشنایی ایشان با رشته‌های برق و کامپیوتر در طی طرح باعث شده است تا تلاش و رقابت سنگینی در بهترین دانش‌آموزان مجموعه برای راهیابی به این گونه رشته‌ها در بهترین دانشگاه‌های کشور آغاز شود هر چند که سایر گروههای پژوهشی نیز کمایش چنین شرایطی را فراهم نموده‌اند.

مشاهده این مسأله که دانش‌آموزان مرکز در حال حاضر علاقه وافری به اشتغالات علمی در زمینه‌های کاری خود یافته‌اند و تحت این آموزش، دوست داشتن این علوم در آنها ایجاد شده است از دستاوردهای طرح محسوب می‌شود. این امر به نحوی است که این قبیل دانش‌آموزان عمدۀ اوقات تفریح و فراغت خود را نیز، به موضوعات علمی مورد علاقه می‌پردازند و از این کار لذت می‌برند.

مشکلات اجرای طرح

علیرغم قدمت نسبی طرح نامبرده، مسائل و مشکلاتی در ادامه و آینده طرح به چشم می‌خورد که می‌توان آنها را در سه گروه ذیل دسته‌بندی نمود:

(۱) مشکلات تدارکاتی

بزرگی و پیچیدگی بیش از حد طرح برای یک محیط آموزش دبیرستانی و سربار بسیار زیاد مالی و تأمین نیروی انسانی مناسب و دارای خصوصیات ویژه از مشکلاتی است که از گذشته تا حال گریبانگیر مسئولان مجموعه بوده است. با توجه به اینکه در چند سال اخیر کمایش به تربیت نیروی انسانی مورد نیاز همت گماشته شده است بنظر می‌رسد که مشکلات مالی و تجهیزاتی با گسترش روزافرون طرح و تحت پوشش قرار دادن افراد بیشتری از مجموعه دانش‌آموزی نمود بیشتری بیابد؛ به طوریکه در حال حاضر که بیش از دو سوم از مجموعه ۶۵۰ نفری دانش‌آموزان در گروههای پژوهشی مجزا از مجموعه آموزشی - تحت پوشش طرح کلی پژوهش قرار دارند و از این تعداد در حدود دویست نفر با مجموعه‌های برق و کامپیوتر مرتبطند؛ مشکل کمبود امکانات و منابع مالی مشهود است.

۲) مشکلات ساختاری

رشد و بالیدن یک مجموعه پژوهشی دانش آموزی در یک مدرسه که پایه کار آن آموزش است تا حد زیادی مشکل بنظر می‌رسد و از آنجاکه در ساختارهای مدرسه چنین جایگاهی ابتداء ساکن موجود نیست، جاافتادن این گروه در مجموعه راه نامهواری را طی کرده است و علیرغم مساعدتهای فراوان مسئولان مرکز هنوز هم جایگاه نهایی فعالیتهای پژوهشی تبیین نشده است. البته با روندی که از یک سال گذشته بطور جدی آغاز شده است و بخش‌های آموزش و پژوهشی مدرسه همگام شده‌اند و گروههای آموزشی-پژوهشی را تشکیل داده‌اند امید بیشتری به نهادینه شدن و تعیین ساختار نهایی به وجود آمده است.

۳) عدم وجود سیستم ارزیابی

همچون بسیاری از نهادهای علمی-تحقیقاتی کشور، نظام ارزیابی این سیستم پژوهشی نیز بسیار ناقص و ابتدایی می‌نماید. این مسئله چندان از اهمیت برخوردار است که ممکن است بدون داشتن پارامترهای مهم ارزیابی کار، در طی انجام این روند پژوهشی، در دانش آموز سطحی نگری نسبت به علوم مطروحه بوجود بیاید.

ادعای شناخت کامل نسبت به رشته‌های برق و کامپیوتر و یا ادعای تسلط و ژرف‌نگری در حیطه‌های مربوط حداقل خطری است که دانش آموزان خروجی این سیستم با ارزیابی ناقص را تهدید می‌کند.

عدم تبیین شاخص‌های ارزیابی بازده با توجه به سرمایه‌گذاریهای انسانی-مالی مجموعه، عدم بررسی روند تربیتی، اخلاقی دانش آموزان در طی این مسیر و عدم امکان بررسی دقیق منحنی رشد شخصیت علمی-فرهنگی دانش آموزان از دیگر نکاتی است که در دستور کار کلان مجموعه قرار گرفته‌اند تا به شفاف شدن عرصه‌های این کار یاری نمایند.

نتیجه گیری

اجرای طرح آموزش پیش‌دانشگاهی علوم برق و کامپیوتر در «دیبرستان علامه حلی تهران» قدم اول تجربه‌ای برای تسری این علوم از محیط دانشگاه به محیط دیبرستان است. با توجه به عدم معرفی مناسب این علوم در دیبرستان، این طرح راه را برای ایجاد انگیزه و علاقه برای فعالیتهای خلاق جدی‌تر در محیط دانشگاه و جذب دانش آموزان مستعد را در این زمینه به

رشته‌های وابسته فراهم می‌کند هر چند که این تجربه در آغاز راه است و کاستی‌ها و مشکلات بسیاری در طرح وجود دارد که زمینه فعالیتهای آینده خواهد بود.

سپاسگزاری

اجرای این طرح مرهون گذشتها و همکاریهای بسیاری بوده است. وظیفه خود می‌دانیم بطور خاص از مدیریت دبیرستان علامه حلی تهران که باعه صدر و در اختیار گذاشتن امکانات مادی و سازمانی لازم برای پیاده سازی طرح، زمینه را برای انجام آن فراهم نموده‌اند و از کلیه همکارانی که در واحد پژوهشی دبیرستان، اجرای طرح را بر عهده داشته‌اند، صمیمانه تشکر و قدردانی نماییم.

